

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

குறள் #1187

#KalviApp

1. தலைவனைத் தழுவிக் கிடந்தேன்; பக்கத்தே சிறிது அகன்றேன்;
அவ்வளவிலேயே பசலை நிறம் அள்ளிக் கொள்வதுபோல் வந்து பரவி
விட்டதே!
2. முன்னொரு சமயம் நான் அவரைத் தழுவிக் கிடந்தேன்; கொஞ்சம்
விலகினேன்; அவ்வளவுதான்; இந்தப் பசலை என்னை அப்படியே அள்ளிக்
கொள்வது போல் வந்துவிட்டது.

I who was in close embrace just turned aside and the moment I did so,
sallowiness came on me like something to be seized on.

1. மு.வரதராசனார் 2. சாலமன் பாப்பையா